

det hele taget har mødt saa megen Velvillie og saa megen Paaskønnelse ved dens Hjemkomst og forhaabentlig har hjembragt et saa stort Materiale, saa mange Oplysninger, at Statskassen ogsaa forhaabentlig ad denne Vej vil faa et Ækvivalent for de betydelige Midler, den har maattet udrede dertil. Det har jo ogsaa vist sig, at der i Rigsdagen var Interesse for denne Ekspedition. Forrige Aar, da der kom Efterretning fra skotske Hvalfangere, der kunde tyde paa, at Ekspeditionen var i Fare, blev der med stor Beredvillighed bevilget en Sum af 15,000 Kr., som skulde anvendes til Undsætning af Ekspeditionen fra de skotske Hvalfangeres Side. Denne Bevilling kom dog slet ikke til Anvendelse, da Mylius-Erichsen ved egen Hjælp naaede ned til Upernivik, og der bliver derfor intet at udbetale af de 15,000 Kr. til de skotske Hvalfangere.

Det samme ærede Medlem fremdrog dernæst en anden Sag, som ligeledes angaar Grønland, men som sorterer under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig den af Magister Porsild udkastede Plan til Oprettelse af en videnskabelig Station paa Diskøen. I Fjor i Begyndelsen af Aaret rettede Magister Porsild et Andragende til Kultusministeriet om en aarlig Bevilling af 11,000 Kr., idet han samtidig meddelte, at han havde indgivet Andragende til Carlsberg-Fonden om en Bevilling paa 35,000 Kr. til Etablering af en saadan Station. I Kultusministeriet afventede man Resultatet fra Carlsberg-Fonden, idet Andragendet til Ministeriet kun var paa den Betingelse, at Carlsberg-Fonden sagde ja til hans Ansøgning. Carlsberg-Fonden gav imidlertid et afslaaende Svar. Saa i sidste Efteraar indsendte han atter et lignende Andragende med en Meddelelse om, at et Andragende om 35,000 Kr. paa ny var tilstillet Carlsberg-Fonden, men kort efter fik Ministeriet Meddelelse om, at Andragendet atter var afslaaet, hvorfor han nu androg Statskassen om at yde ikke blot en aarlig Bevilling paa 11,000 Kr., men tillige Etableringsomkostningerne 35,000 Kr. Jeg skal indrømme, at denne Plan er modtagen med almindelig Interesse, og jeg tvivler heller ikke om, at det ender med, at den danske Stat i sin Tid og vel i en nærmere Fremtid under en eller anden Form anlægger en særlig videnskabelig Station deroppe. Men naar vi for lidt siden hørte, at Danmark i den Retning kun staar lig med en af Balkanstaterne osv., saa vil jeg dog bemærke, at Danmark gennem dets viden-

skabelige Undersøgelser af Grønland og ved dets Deltagelse i saa Henseende i den arktiske Forskning netop staar paa et meget højt Standpunkt, takket være den aarlige Bevilling til Kommissionen for Grønlands geografiske og geologiske Undersøgelser. Den Række Videnskabsmænd, der for denne Bevilling gennem Aarenes Løb have været deroppe, have hjembragt et meget stort Udbytte og i høj Grad bidraget til, at Danmarks Navn nævnes med Ære netop med Hensyn til arktiske Forskninger. Det var vistnok Slutningen af Januar, at jeg fik Lejlighed til at beskæftige mig med dette ny Andragende fra Magister Porsild, der, efter at Carlsberg-Fonden anden Gang havde afslaaet at bidrage, nu altsaa androg Statskassen dels om 35,000 Kr. til Etablering og dels om en aarlig Bevilling paa 11,000 Kr. De Udtalelser, der forelaa for mig med Hensyn til denne Plan, anbefalede ganske vist endogsaa varmt Oprettelsen af denne Station, men vare tillige af en saadan Beskaffenhed, at jeg maatte finde det ganske selvfølgelig og nødvendigt, at hele Planen blev Genstand for nærmere Undersøgelse. Kommissionen for Grønlands geologiske og geografiske Undersøgelser var vel nærmest til at udtale sig med Sagkyndighed om denne Sag. Kommissionen erklærer, at hvis denne Plan bliver dygtig gennemført, kan den blive en værdig Polarpendant til den tropiske Station, Holland har paa Java. Endvidere udtaler den: „Ser man paa det noget vidtstvævende Program, som Ansøgeren mener at kunne opstille for denne naturvidenskabelige Station, da kan man maaske smile, naar man betænker, hvor heterogene Ting han formener den kan faa Betydning for. Dette er jo imidlertid kun uvæsentlige Ting og vidner nærmest om hans ungdommelige Selvtillid. Tiden vil nok, hvis han virkelig naar sit Maal, belære ham om at „Styrken ligger i Begrænsningen“. Jeg tvivler heller ikke om, at denne Mand, om han faar oprettet den Station, som han nu har sat sin Hu til og udkastet Planen for, baade vil lære sin Begrænsning at kende og vise sig som en dygtig Videnskabsmand til at lede dette Foretagende. Endvidere forelaa der en Udtalelse fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, der navnlig resulterer i, at Planen først bør blive Genstand for en nærmere Undersøgelse af sagkyndige Mænd. Det hedder i øvrigt i Fakultetets Betænkning, at Ansøgeren nævner et stort Antal „baade videnskabelige og praktiske Opgaver, hvis Omtale vel er egnet til hos